

เวินฉิง
ต้องไม่ยอมให้ผู้อื่น
เห็นนางตอนร้องไห้
เป็นแน่

หลานจ้าน ไหนๆ ก็มาแล้ว
เข้าไปนั่งก่อนไหม?

ใช่แล้ว
ข้าเป็นคนตั้งชื่อตัวเอง
เป็นอย่างไร?

.....

มีคน
บอกว่ามารปีศาจอย่างข้า
มีสิทธิ์อะไรมาตั้งชื่อว่า
ถ้าสยบมาร

แต่ที่จริง
พวกเขาเข้าใจผิดแล้ว

อย่างไร

ง่ายมาก
ข้าก็แค่จะมาอนที่นี้
อยู่บ่อยๆ

นี่ไงสระโลहित

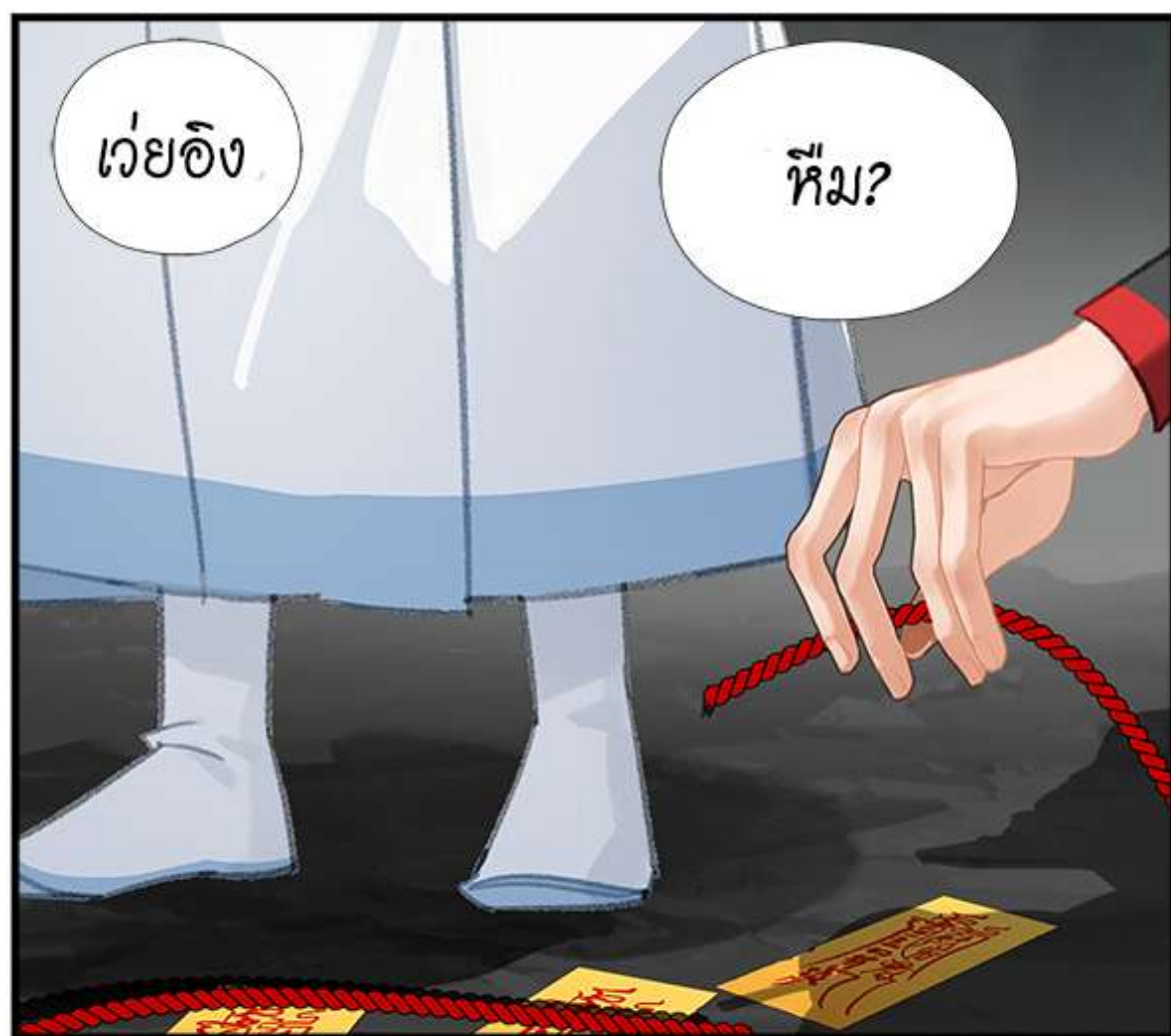
พลั้งมือ
เข้มนั่นนัก

ใช่ เข้มนั่นมาก
แต่เหมาะจะมาฝึกวิชา

ข้า 'เลี้ยง' ศพอำมหิต
ที่ยังขัดเกลาไม่เรียบร้อยดี
ไว้ที่นี่

เจ้าควบคุมมันได้
จริงแน่หรือ

ควบคุมอะไร?

เงินหนึ่งจันหรือ?
ไม่มีปัญหาอยู่แล้ว

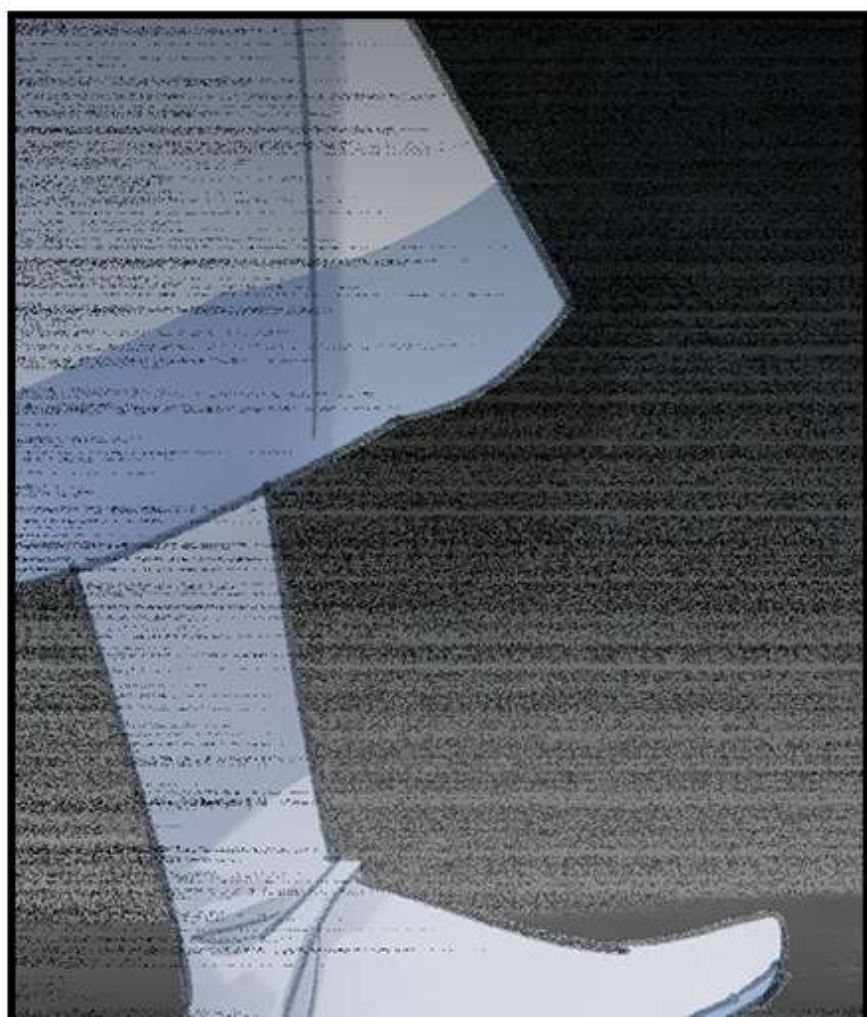
เจ้าดูสิ
เขาฟื้นคืนสติสัมปชัญญะ
ได้แล้ว

แล้วถ้าหาก
เขาคิดถึงขึ้นมาอีก
จะทำอย่างไร?

ข้ามีประสบการณ์แล้ว
ข้าควบคุมเขาได้

หากข้าไม่มีปัญหา
เขาก็จะไม่ก่อปัญหา

แล้วถ้าเจ้า
เกิดปัญหาล่ะ?

เจ้าคิดจะทำเช่นนี้
ไปตลอดงั้นหรือ

ทำเช่นนี้ไปตลอด
แล้วทำไมล่ะ

เขาดูก็นี้ใหญ่กว่า
อ้วนเชิ⁺นปู้จิ⁺อู่ของพวกเจ้า
เสียอีกนะ

อาหารก็อร่อยกว่า
ของพวกเจ้ามากนัก

เว่ยอิง
เจ้ารู้ว่าข้าหมายความ
ว่าอย่างไร

ทำอะไร?

แผลเจ้า

ช่างเถอะ
แผลเล็กน้อย
อย่าเปื้อนพลังวิญญาณ
เลย

นั่งสักครู่นะก็ดีขึ้น

นั่งสักครู่นะก็ดีขึ้น?

นางฟ้าที่อุ้มเธอมาตอนนั้น
เจ้าคิดว่าข้าตายไปแล้ว
งั้นหรือ?

เจ้า...

....?

คุณชายเว่ย...
คุณชายหลาน

พวกเจ้า
เข้ามาได้อย่างไร?
ร้องไห้เสร็จเร็วขนาดนี้
เลยหรือ?

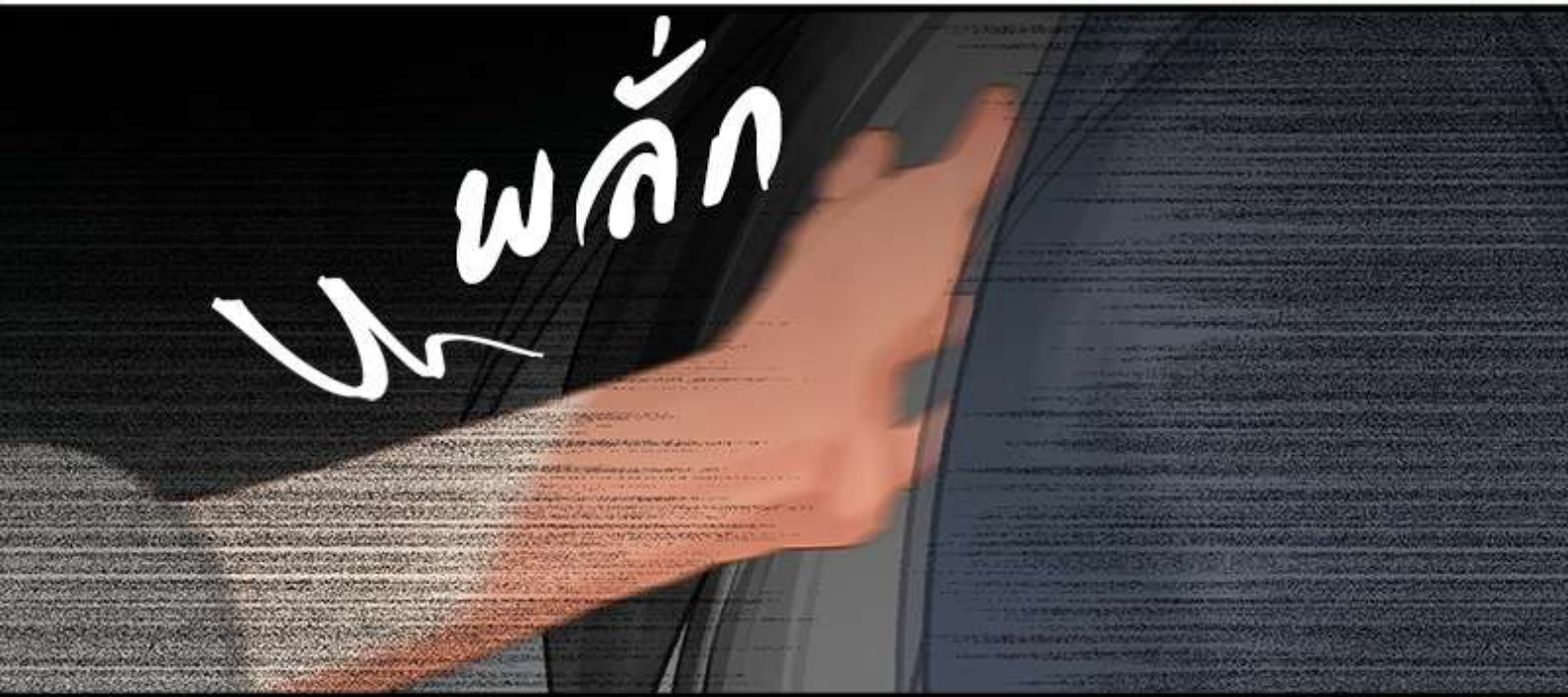

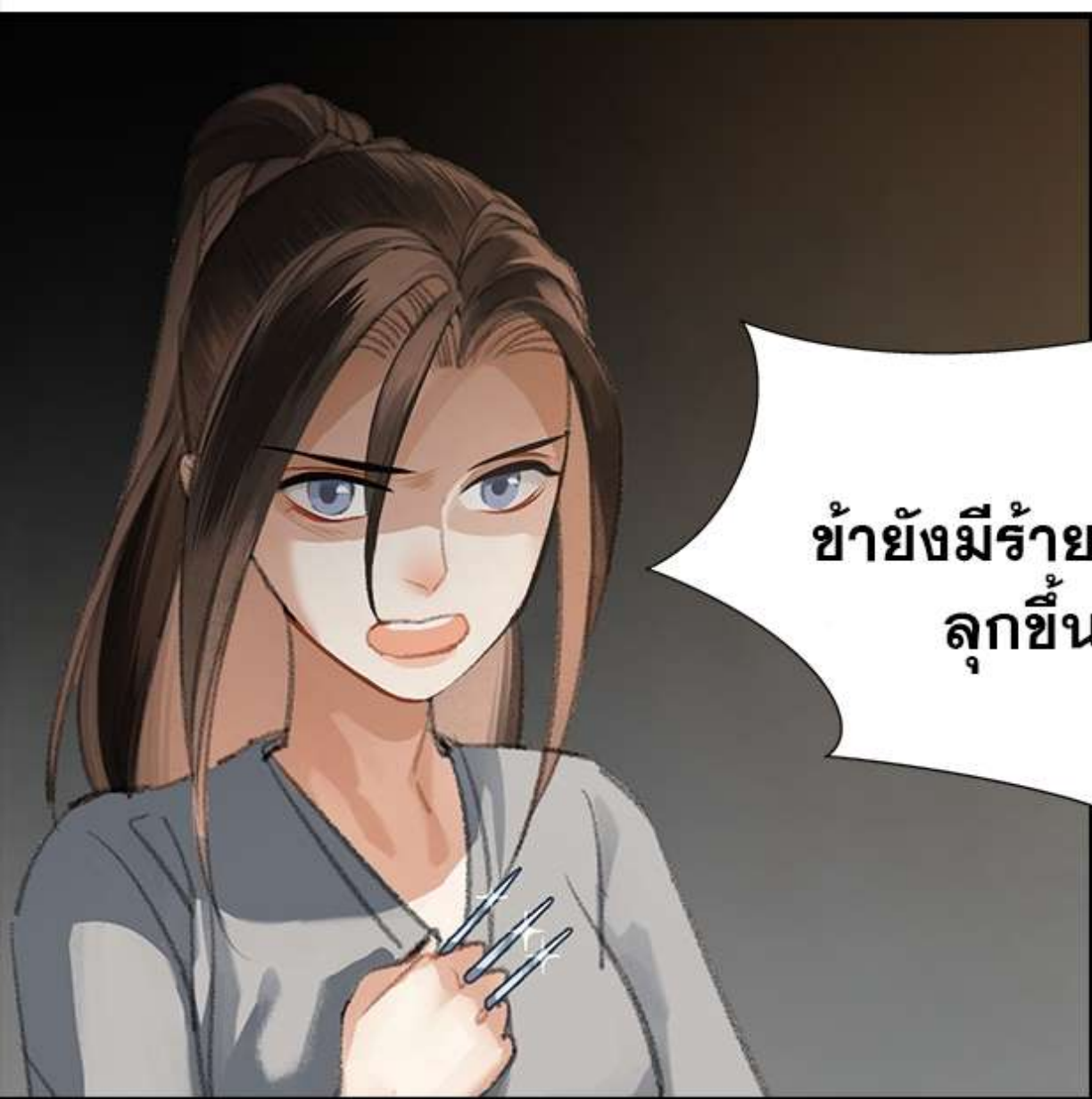
รอดูเถอะ
เดี๋ยวข้าจะเป็นคนทำให้
เจ้าร้องไห้เอง!

ตกลงแล้ว
เจ้าจะทำให้ข้า...

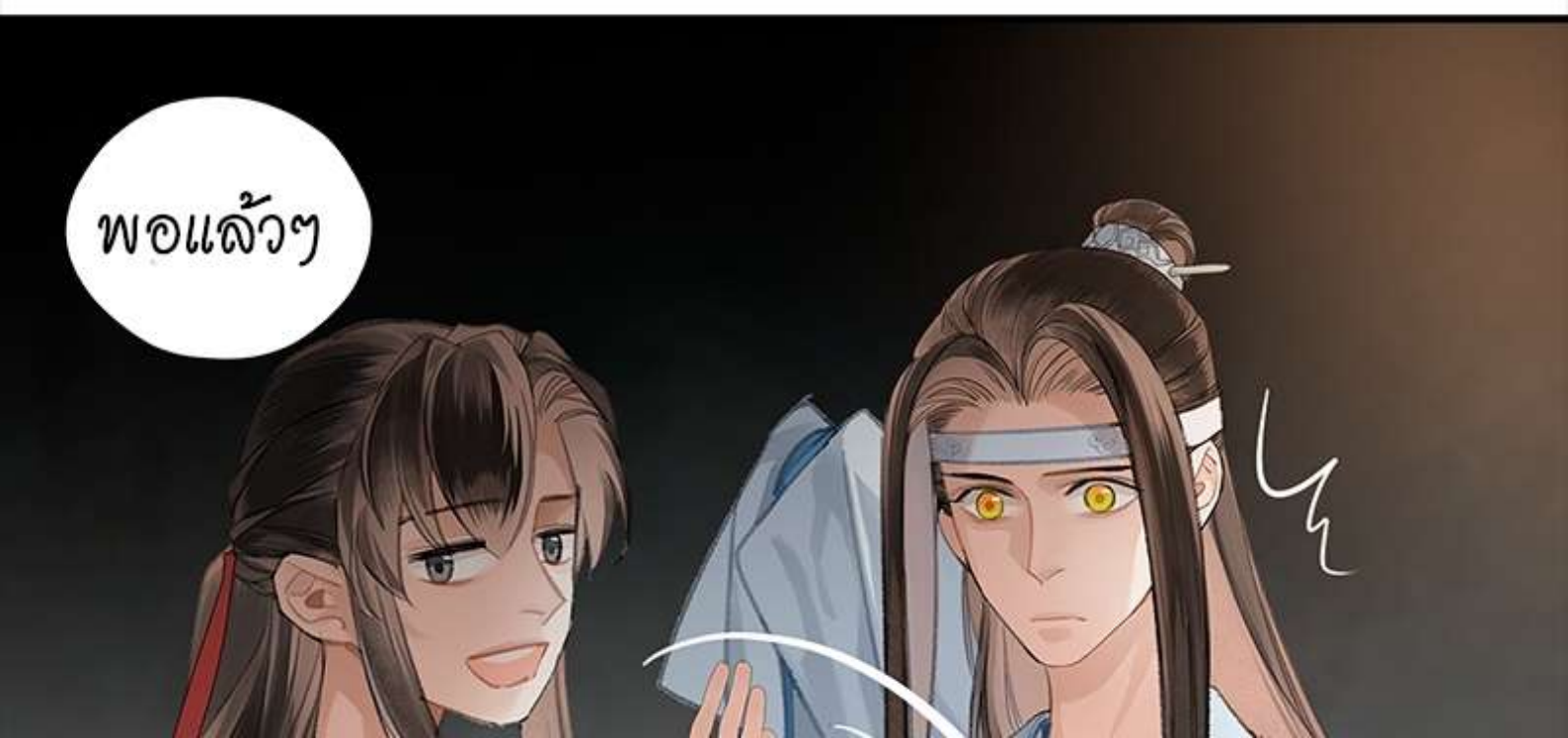

ข้ายังมีร้ายกว่านี้อีก
ลูกขึ้นมา!

.. ปรึบ

พอแล้วๆ

